காஞ்சி!

நிறுவனர்: அறிஞர் அண்ணா.

மலர்: 10 | திருவள்ளுவராண்டு 2004 கார்த்திகை 10 (25-11-73) | இதழ்: 20

★

உள்ளே......

நரி பரியான கதை!
(தம்பிக்கு அண்ணாவின் மடல்)

★

அந்த நாள்! இந்த நாள்!
(தலையங்கம்)

★

மறு வாழ்வு
(குறுநாவல்)

★

மெல்லிய காதல்
(தொடரோவியம்)

★

தமிழன்

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

தாயின்மேல் ஆணை! தந்தைமேல் ஆணை!
தமிழகமேல் ஆணை
தூய என் தமிழ்மேல் ஆணையிட்டே நான்
தோழரே உரைக்கிறேன்;

நாயினும் கீழாய்ச் செந்தமிழ் நாட்டார்
நலிவதை நான் கண்டும்,
ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
உழைத்திட நான் தவறேன்

தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்தவனை என்
தாய் தடுத் தாலும் விடேன்
எமை நத்துவா யென எதிரிகள் கோடி
இட்டழைத்தாலும் தொடேன்

"தமக்கொருதீமை" என்று நற்றமிழர்
எனை அழைத்திடில் தாவி
இமைப்பினில் ஓடித் தரக்கடவேன் நான்
இனிதாம் என் ஆவி!

மானமொன்றே நல்வாழ்வெனக்கொண்டு
வாழ்ந்த என் மறவேந்தர்
பூனைகள் அல்லர்; அவர்வழி வந்தோர்
புலிநிகர் தமிழ்மாந்தர்!

ஆன என் தமிழர் ஆட்சியை நிறுவ
அல்லல்கள் வரின் ஏற்பேன்!
ஊனுடல் கேட்பினும் செந்தமிழ் நாட்டுக்
குவப்புடன் நான் சேர்ப்பேன்

விலை: 0-25 காசு

உரைகல்

நூல்:

கம்பனில் நட்பு

ஆசிரியர்:

செல்வி ஜாஸ்மின் ஆசிர், எம்.ஏ.,

விலை: ரூ. 2.50 பக்கம்:—159

கிடைக்குமிடம்:—

ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ்
(உரிமை: சிவசுப்பிரமணியப்பிள்ளை)
கோர்ட்ரோடு,
நாகர்கோவில்-1.

செல்வி ஜாஸ்மின் ஆசிர் எழுதிய "கம்பனில் நட்பு" என்னும் இந்நூல் ஒரு சிறந்த ஆராய்ச்சிப் படைப்பாகும்.

கம்பராமாயணக் கடலினுள் முழுகி, அரிய முத்துக்களைத் துருவித் தேடிக் கண்டெடுத்து மெருகூட்டிப் படைக்கப்பட்டுள்ள 'கம்பனில் நட்பு' என்னும் இந்நூல் நூலாசிரியரின் "கன்னி முயற்சி"யே எனினும், தலைசிறந்த அரிய முயற்சி என்பதில் எள்ளவும் ஐயமில்லை.

தோற்றுவாய் முதல் இறுவாய் முடிய பதின்மூன்று தலைப்புக்களில் நிரல்பட, தம் ஆராய்ச்சிக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ள நூலாசிரியர், தம்மை ஒரு சிறந்த திறனாய்வாளர் என்பதை இந்நூல் மூலம் நிறுவியுள்ளார்.

'நட்பு' என்னும் சொல்லை ஆராயும் போது நூலாசிரியரின் திறனாய்வு பளிச்சிடுகிறது.

சங்ககால நட்பு, அற நூற்களில் நட்பு, காப்பியங்களில் நட்பு முதலியனவும் நன்கு ஆராயப் பட்டுள்ளன.

கம்பனின் பெருமைகளையெல்லாம் தொகுத்துக் கூறி, 'கம்பனில் நட்பு' பற்றி ஏழு தலைப்புக்களில் திறனாய்வு செய்துள்ள நூலாசிரியரின் ஆற்றல் வியந்து போற்றுதற்குரியது.

'மாறுபட்ட நட்பில் அறத்தின் நட்பு வளர்வதையும், மறத்தின் நட்பு மாய்வதையும் காண்கிறோம்' என வாலி—இராவணன் நட்பினை ஆராய்ந்து கூறியுள்ள இடம் நோக்கத் தக்கது.

'ஒன்றுபட்ட இருவரிடையே தோன்றும் உறவே நட்பு'

'சமுதாய வேறுபாடு, வயது, பால் என்பவை தடையாக இருப்பினும் அவற்றையும் விஞ்சி நட்பு மலரும்'

—என்பன போன்ற சிந்தனையைத் தூண்டும் சிறந்த கருத்துக்களும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

'கம்பனின் காவியம் நட்பின் கொலுவிற்றிருக்கை' என்கிறார் நூலாசிரியர்.

'கம்பனில் நட்பு' என்னும் இந்நூலோ திறனாய்வுக் கலையின் கொலுவீற்றிருக்கை என்கிறோம் நாம். அந்த அளவுக்குச் சிறந்த ஆய்வுநூலாக இஃது அமைந்துள்ளது.

—மு. பி. பா.

❋

நூல்:

காதல் எனும் சோலையிலே

ஆசிரியர்:

க. இளங்கீரன், எம்.ஏ.,

விலை: ரூ. 1.25. பக்கம்: 72

கிடைக்குமிடம்:

வளையாபதிப் பதிப்பகம்,
செண்பகவிநாயகர்
கோயில் தெரு,
காசிமேசர்புரம், குற்றாலம்
(அஞ்சல்) (வழி) தென்காசி.

நவமணிகள் எனப்படும் தகுதியுள்ள ஒன்பது சிறுகதைகளின் தொகுப்பே, 'காதல் எனும் சோலையிலே' என்னும் இந்நூலாகும். நூலாசிரியர் க. இளங்கீரன் அவர்களின் சீரிய திறனுக்கோர் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

பேரறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் மு. வ, காண்டேகர் ஆகியோரைப் பின்பற்றி எழுதவேண்டும் என்ற துடிப்பு இளமைக் காலம் தொட்டே இருந்ததாக 'என்னுரை'யில் காணும் இளங்கீரன் அவர்களின் கனவு வீண்போகவில்லை.

கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே, கதை எழுதத் தொடங்கிவிட்ட இவர் தம் வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் சுற்றுப்புறச் சூழல்களையும் கதை நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டுவதில் பெருவெற்றி பெற்றுள்ளார்.

பெரும்பான்மையான இவர் கதைகளில் குளிர்கொடுக்கும் குற்றாலம், பேரிடம் பெற்றிருப்பது, நூலாசிரியரின் இயற்கை ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

'அன்போடு பழகி இதயம் தொட்டுப் பழகிய அழகுப்பெண் மேரி'யின் அவல முடிவினை **"மலர்க் கொத்து"** மூலம் அறிகின்றோம்; அலமருகின்றோம்.

'சிரிப்பும் பூரிப்பும் புன்னகையும் குறும்பும் நர்த்தனமாடும்' மரகதத்தின் **"கண்ணீர்"** ஆனந்தக் கண்ணீராக மாறுவதற்கு இன்னும் சற்று மெருகேற்றியிருக்கலாம்.

திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரசில் ஏற்பட்ட சிறு அனுபவம் ஒன்று, 'கண்ணுக்கு எட்டியது' என்னும் சிறுகதையாக வடிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆம்! அவன் கண்ணுக்கு எட்டிய மல்லிகைமலர், கைகளுக்கு எட்டவில்லை. கதை படிக்கும் நமக்கும் அதில் ஏமாற்றம்தான்.

"தேனூறும் தேனருவித் தென்றல் வந்து வீசும் தீஞ்சுவைக்கனி குலுங்கும் மாஞ்சோலை ஓரம்; மகிழ்வூட்டும் மணம் குளிரூட்டும் மாலை ஓரம்..." என்னும் அழகிய தமிழ் நடையுடன், அறிவுக்கு விருந்தாகும் கருத்துக்களையும் உடைய தரமான படைப்பு, **'கிளி சொன்ன கதை!**

'...அருவியும் போதும்! அதில் குளித்ததும் போதும்! அவள் சிரித்ததும் போதும்...' என **"அழகியின் சிரிப்பு"** என்னும்

(4-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

"காஞ்சி"

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 16 (மலர் உட்பட) ஆறுமாதச் சந்தா ரூ. 8

மலர் 10 | 25—11—73 | இதழ் 20

அந்த நாள்! இந்த நாள்!

இந்த தமிழகத்தில் இருபது ஆண்டு காலம் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் நாட்டிலே நடந்தது என்ன? என்று நினைவு கொள்ள தோன்றுகிறது இன்றைய தினம்.

பசித்த வயிற்றுக்குச் சோறு; நோய்க்கு மருந்து; செய்வதற்குத் தொழில்; — இவை எல்லார்க்கும் வேண்டிய அளவு கிடைத்தது—கிடைக்கிறது என்று சொல்ல இயலவில்லை—அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியால்.

நாட்டின் உணவுத் தேவைக்காக ஒவ்வொரு துறைமுகத்திலும் நின்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இருந்தோம்; எந்த நாட்டுக் கப்பலாவது ஏதாவது உணவுப் பொருளை ஏற்றிக்கொண்டு வராதா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தோம். மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளில் முதலிடம் தருவது உணவு. உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் அல்லரோ! அந்த மிக முக்கியமான துறையில் 'வளர்ச்சியை' காணவில்லை அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியால். வயிற்றுக்குச் சோறிட முடியாத இரங்கத்தக்க நிலையில் ஆட்சி செய்தது காங்கிரஸ் கட்சி.

போதுமான அளவு உணவுப் பொருள் விளைவிக்கத்தக்க இயற்கை வசதிகள் இல்லாமல் இருந்து உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருந்தால் கவலை இல்லை. ஆனால் உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்குத் தேவையான இயற்கை வசதியினை ஏராளமாகப் பெற்றிருந்தும், தேவையான அளவு உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தது அன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில். ஆனால் இன்று உணவுப் பொருள்களை பிற மாநிலங்களுக்கு உதவும் நிலையில் உள்ளது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்யும் தமிழக அரசு,

ஆட்சி நடத்திவந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறினர்கள் நாட்டிலே 'பஞ்சம் இல்லை! பற்றுக் குறைதான் உளது' என்று. அன்றைய காங்கிரஸ் அமைச்சர் சிலர் அறிவைப் பொழிந்தார்கள் 'கியூ' நிற்பது உணவு நெருக்கடியையும் அதனல் மூண்டிடும் வேதனையையும் காட்டவில்லை. மக்களிடம் வளர்ந்துள்ள ஒழுங்கு முறையையும், கட்டுப்பாடு உணர்ச்சியையும் காட்டுகிறது என்று! எவ்வளவு கிண்டலான பேச்சு! சோறில்லா வயிற்ருேடு பட்டினியில் வாடிய தமிழக மக்கள் இந்த கிண்டலான பேச்சுக்களை கேட்டு மேலும் வேதனையில் முகம் வாடினர்; துடித்தனர்; துவண்டனர்.

ஆனல் இன்றைய தமிழக அரசு 'பசுமை புரட்சி திட்டத்தின்' மூலம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை செய்து பெருமளவு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து தமிழகத்தில் உள்ள எல்லோருக்கும் உணவு கொடுத்து அவர்களது மலர்ந்த முகங்களைக் கண்டு மகிழ்வது மட்டும் அல்லாமல் வேறு அண்டைய மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருள்களை கொடுத்து மகிழ்கிறது. "ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனை காண்கிறது." இதைக் கண்டு பிற மாநிலங்கள் தமிழக அரசை போற்றுகின்றன; புகழ்கின்றன; மதிக்கின்றன. ★

—எழிலரசன்

எம் சுடர்விளக்கே

இரா. குறிஞ்சிமணாளன் சோழவந்தான்

அண்ணு ஏற்றிட்ட அகல்விளக்கு—சிலர்
அணைக்க வந்திட்ட மின்விளக்கு
இன்னு செய்தாரை மன்னிக்கும்—துன்ப
இருளகற்றும் கலைஞரே சுடர்விளக்கு.

வறுமையினை போக்கிட வந்தவரே— ஏழைக்கு
வளமான எழில்மனை தந்தவரே
பொறுமையால் கடலினை மிஞ்சியுமே—தமிழின்
புகழினைக் காத்திடும் எம்மவரே!

மண்ணில் மறைந்த மாணிக்கமே—நீ
மனிதர்க்(கு) கிடைத்திட்ட மரகதமே
கண்ணொளி நல்கிய எம்முதல்வரே—தமிழ்க்
கலங்கரை விளக்கமே கதிரவனே

சொல்லச் சொல்ல தமிழினிக்கும்—உன்றன்
சொல்லால் எமக்குத் துயர்நீங்கும்
வெல்லத் தமிழினைக் காத்திடவே—வந்த
வேங்கையே! பல்லாண்டு வாழியவே!

நூலக வாரம்

ஆறுவது தேசீய நூலக வாரத்தின் துவக்க நாள் சென்னை மாநகர நூலக ஆணைக் குழுவின் சொந்தக் கட்டிடமான 150-ஏ. அண்ணா சாலையில் 14--11--73 அன்று மாலை 6-30 மணிக்கு கொண்டாடப்பட்டது. சென்னை மாநகர நூலக ஆணைக் குழுத் தலைவர் தையற்கலைமணி திரு. கே. பி. சுந்தரம் அவர்கள் விழாவிற்கு தலைமை தாங்கினார்.

திரு. மு. க. தங்கவேலு, நூலக ஆணைக் குழு உறுப்பினர் அவர்கள் கூட்டத்திற்கு வந்த அனைவரையும் வரவேற்றார். தமிழக கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் **இரா. நெடுஞ்செழியன்** அவர்கள், சென்னை மாவட்ட மத்திய நூலகத்தின் புதிய சிறுவர் நூலகப் பகுதியை திறந்து வைத்து, சிறப்புரை ஆற்றினார். தொடக்க விழாவை ஆரம்பித்து வைத்து அவர் தம் உரையில் படிக்கும் ஆர்வம் மக்களிடையே பெருகவேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

அதற்கு அடுத்து உரை நிகழ்த்திய பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் திரு. சை. வே. சிட்டிபாபு அவர்கள், மக்கள் நூலக உணர்வு பெற்று, நூலகங்களை நல்ல முறையில் அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் கூறினார். மேலும், சென்னை மாநகர நூலக ஆணைக் குழு, மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைத்திருப்பதில், தாம் மிகவும் பெருமைப்படுவதாக அறிவித்தார்.

குழந்தைக் கவிஞர் திரு. அழ. வள்ளியப்பா அவர்கள் ஆற்றிய சிற்றுரையில், தாம் கனவு கண்டு வந்த குழந்தைகள் நூலகத்திற்கு ஒரு உதாரணமாக சென்னை மாவட்ட மத்திய நூலகத்தின் குழந்தைகள் பகுதி அமைந்திருப்பதை பாராட்டியதோடு. தாம் இயற்றிய ஒரு கவிதையையும் அழகாகப் பாடினார்.

செவிக்கு விருந்தோடு நிற்காது கண்ணுக்கு விருந்தாக கலைக் கொண்டல் குத்தாலம் கணேசம் பிள்ளை மாணவி செல்வி இராஜலட்சுமி அவர்களின் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. சென்னை மாநகர நூலக ஆணைக் குழுவின் செயலர் — பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் திருமதி இரா. சௌந்திரா அவர்களின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிது முடிந்தது.

★

(2-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கதையில் எள்ளல் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். அதே நிலையில் மற்றுமொரு ஏமாற்றமே, **"தேன் நிலவு"** கதையாக வடிக்கப்பெற்றுள்ளது. பிறிதொரு ஏமாற்றமே **"எழிலோவியம்"** கதையாகக் காட்சியளிக்கிறது.

பைத்தியக்காரி, விபச்சாரி, வாய் பேசமுடியாத ஊமை—மூவருமே மேற்காணும் மூன்று கதைகளிலும் வரும் மூன்று காதலர்களை ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாக்குகிறார்கள் பாவம்! காதலர்கள்!

"பேதைமனம்" கதையில் வரும் அகிலாண்டம், நம் நெஞ்சில் நிற்கிறாள்.

"சுருண்டு வளைந்த கூந்தலை இரட்டைச் சடையாகப் பின்னிப் போட்டிருந்தாள். உருண்டு திரண்ட கட்டழகு உடலில், கொட்டிப் பூத்திருந்தது இளமை' —இங்ஙனம் **"காதல் எனும் சோலையிலே"** வரும் காதலியின் அழகு வருணிக்கப்படுகிறது. அந்த அழகியின் முகத்தைக் கடல் மீன்கள் கடித்துக் கோரப்படுத்தியிருந்தாகக் கதை முடிகிறது.

'கெட்டு ஒழிந்த கழுதைகள்...' என்ற வசைமொழியே அவளுக்கு விஞ்சி நிற்கிறது.

நல்ல தமிழ் நடை; நளினமான வருணனை; நாட்டோர்க்குத் தேவையான நற்கருத்து—அனைத்தையும் கொண்ட சிறுகதைத் தொகுப்பே, "காதல் எனும் சோலையிலே"

"கலைபயில் தெளிவும் கதை வன்மையும் உடைய திரு. இளங்கீரனின் இலக்கியப் படைப்புகள் பல வெளிவர வேண்டும்" எனப் பெரிதும் விரும்புகிறார், வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ள பேராசிரியர் சா. **அமீது, எம்.ஏ.,** அவர்கள். அதையேதான் நாமும் விரும்புகின்றோம்.

"இளங்கீரன் அவர்களது கதை என்றாலே எனது இதயம் குளிரும்" என்று போற்றுகிறார் மதிப்புரை நல்கியுள்ள தென்காசிச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் **திரு. கா. மு. கதிரவன்** அவர்கள். அவர் இதயம் மட்டுமன்று; எல்லோர் இதயமும் குளிரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

—மணிவேந்தன்.

தம்பி,

காங்கிரஸ் நண்பரொருவர் சில நாட்களுக்கு முன்பு என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்; ஆமாம் அண்ணாத்துரை! என்ன நீங்கள்கூட அமெரிக்காவைத் தாக்க ஆரம்பித்து வீட்டீர்களே?'' என்று கேட்டார். நான் சிறிதளவு விவரம் புரியாமலிருக்கக் கண்டு அவரே விளக்கமும் தந்தார்; "அதாவது அமெரிக்காவிடமிருந்து இந்தியா உதவி பெறுவதைக் கண்டிக்கிறீர்களே—கடன் சுமை ஏறுகிறது என்றும்-இந்தியாவின்மீது அமெரிக்காவின் ஆதிக்கம் வளர்ந்து விட்டது என்றும் பேசுகிறீர்களே? இது என்ன புதிய போக்காக இருக்கிறதே'' என்று கேட்டார்.

நீண்ட நேரம் பேசவேண்டுமே என்பதனால், அவருடைய கேள்விபற்றிக் கவலை காட்டவேண்டாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு, நான் சுருக்கமாக, "ஆமாம்! அமெரிக்காவின் ஆதிக்கம் வளர்ந்து விட்டிருப்பதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்; அது தீதானது என்றும் எண்ணுகிறேன்; அதனால்தான் கண்டிக்கிறேன்; ஆனால் இது புதிய போக்கு அல்லவே!'' என்று கூறினேன்; விவாதம் வளராது என்ற நினைப்புடன்.

நண்பர் விடவில்லை; இல்லை! இல்லை! இப்போது தான் இந்தப் போக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது; அதற்குக் காரணமும் எனக்குத் தெரியும்; எல்லாம் "சகவாச தோஷம்'' என்றார்.

"அதென்னய்யா சகவாசதோஷம்! பெண்களுக்கு என்னமோ செவ்வாய் தோஷம் என்று ஜோதிடர்கள் கூறுவார்களே, அதுபோல இருக்கிறதே உமது பேச்சு!'' என்று நான் கூற, நண்பர், பெண்களிலே சிலருக்கு இருக்கும் செவ்வாய் தோஷத்தைக்கூடப் போக்கிவிடலாம், ஆனால் இந்த சகவாச தோஷம் இருக்கிறதே அது இலேசிலே போகாது'' என்று சற்று சூடாகவே கூறிவிட்டு, "சுற்றிவளைத்துப் பேசுவானேன், உங்கள் கழகம் கம்யூனிஸ்டு கட்சியுடன் 'சரசமாட' ஆரம்பித்ததால் ஏற்பட்டதுதான் இந்த 'அமெரிக்க எதிர்ப்பு'—சகவாசதோஷம்தான் காரணம்'' என்று கூறிவிட்டு கடுமையான பார்வையை என்மீது செலுத்தினார்.

"ஓஹோ! இப்படி ஒரு கருத்து உலவுகிறதா! நண்பரே! இதை எடுத்துக்காட்டியதற்கு நன்றி, நாங்கள் அமெரிக்காவிடம் இந்தியா அதிக அளவிலே கடனும்—உதவியும்—பெற்றுக்கொள்வது எதிர்கால ஆபத்தாகிவிடக்கூடும் என்ற எண்ணத்தை, இன்று நேற்றல்ல, கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தோழமைத் தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு அல்ல, துவக்க முதலே கூறிவந்திருக்கிறோம். அமெரிக்காவின் தொடர்பை, கம்யூனிஸ்டு கட்சி எதிர்க்கிறது, நாங்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியுடன் தோழமை கொண்டிருக்கிறோம், ஆகவே தான் அமெரிக்கத் தொடர்பைக் கண்டிக்கிறோம் என்று வாதாடுவது தவறு''—என்று நான் விளக்கமளித்துவிட்டு அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்தை துவக்க நாளிலேயே நான் கண்டித்து இதழிலே எழுதிய ஒரு கட்டுரையை—கதை வடிவம்—தந்து படிக்கச் சொன்னேன். தம்பி! அதனை உன்னிடமும் தருகிறேன்—நமது போக்கு புதிது அல்ல என்பதனை எடுத்துக்காட்ட.

காட்சி 1

இடம்:—கொஞ்சம் கலனான ஓர் மாளிகை வெளிப்புறம்

காலம்:—காலை

உறுப்பினர்:—வாயில் காப்போன், ஒரு சீமான்

மாளிகை கலனாகி இருக்கிறது. சுற்றுச் சுவர், இருபுறமும் பிளக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. நெடு நாட்களாக, சுண்ணாம்பு அடிக்காததாலும், பழுது பார்க்காததாலும், மாளிகையின் வெளித் தோற்றம், கவர்ச்சி அளிப்பதாக இல்லை, வாயிற்படி, தெருத் திண்ணை, இவைகளின் மீதெல்லாம், புழுதியும், கற்களும் நிரம்பியுள்ளன. ஆனால் மாளிகை, பெரிய அளவுடையது. பழுதுபார்த்து, வர்ண வேலைகள் செய்து முடித்தால், அழகாக விளங்கக் கூடியது என்று தெரியும் நிலை இருக்கிறது,

மாளிகையின் முன்வாயிற்படியில், ஒரு காவலாளி களிப்புடன் நிற்கிறான், கையில் சந்தனக் கிண்ணமும், பன்னீர் செம்பும் வைத்துக்கொண்டு. மாவிலை தோரணங்கள், வாழைமரம் ஆகியவை

கட்டப்பட்டுள்ளன. ஒருபுறம், முட்செடிகள் உள்ளன.

வீதி வழியாக, ஒரு சீமான் செல்கிறார். பருத்த உடல்! மலர்ந்த முகம்! எதையும் ஊடுருவிக் காணக் கூடிய கண்கள்! கெம்பீரநடை! மாளிகையை, அலட்சியமாகப் பார்க்கிறார். ஏதோ கீதம் கேட் கிறது உள்ளேயிருந்து.

ஜெய ஜெய வந்தேமாதரம்!
ஜெய ஜெய வந்தேமாதரம்!

என்ற கீதம் கேட்டதும், சீமான், மறுபடியும், சற்று உன்னிப்பாக, மாளிகையைப் பார்க்கிறார், பெரிய அளவினதாகவும், விழாக் கோலத்துடனும் மாளிகை இருக்கக்கண்டு, மேலும் உன்னிப்பாகப் பார்த்தபடி நிற்கிறார். சீமானின் பார்வை, மாளிகைமீது விழ் வது கண்ட காவலாளி, முக மலர்ச்சியுடன், வரவேற் கிறான்.

காவ:—நமஸ்தே!

சீமான்:—நமஸ்த்தே......

காவ:—வாருங்கள்!

(வரவேற்றுக்கொண்டே சந்தனம், தருகிறான். அதைத் தொட்டதும் தொடாததுமாக)

சீ:—சந்தனக்கட்டை இங்கு ஏராளமாகக் கிடைக்குமோ?

கா:—நிறையக் கிடைக்கும்

சீ:—இதை இப்படி அறைப்பது தவிர வேறு, என்ன செய்கிறீர்கள்?

கா:—அறைக்கிறோம்—யாராவது பெரியவர்கள் இறந்துவிட்டால், அவர்களை எரிக்க இதை உபயோ கிக்கிறோம்—கொஞ்சம் தைலம்—சோப்......

சீ:—(பயந்து) தைலம், சோப், செய்கிறீர்களா?

கா:—ஆமாம், கொஞ்சம்—அதிகமல்ல.

சீ:—அதிகமில்லையா? சரி, இந்த மாளிகையை ஏன் ரிப்பேர் செய்யக்கூடாது?

கா:—செய்யவேண்டும். செய்யப்போகிறார்கள். உள்ளே போய்ப்பாருங்கள், அங்கே அதைப்பற்றித் தான் பேசுகிறார்கள்.

சீ:—பேசுகிறார்களா? யார்?

கா:—மாளிகைக்குச் சொந்தக்காரர்கள்!

(சீமான் வேகமாக உள்ளே போகிறார்)

காட்சி 2

இடம்:—மாளிகை உட்புற மண்டபம்

உறுப்பினர்:—மாளிகை வாசிகளின் சிறுகூட்டம்.

ஒருவர் பேசுகிறார்:—எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு, மாளிகையை நம் வசப்படுத்தி விட்டோம். நமது மாளிகையோ, மிகப்பெரியது......(ஒரு குரல், முழு வதும் கிடைக்காது போய்விட்டதே, என்று கூவு கிறது.)

பேசுபவர்:—பரவாயில்லை ஒரு சிறு கொல்லை! போகட்டும். இந்த மாளிகையை நாம் பெற்ற பெருமையும் சந்தோஷமும்...எவ்வளவு தெரியுமா? இந்தச் சுபதினத்தைப் பாராட்டாதவர்கள் இல்லை.

(உள்ளே நுழைந்த சீமான்)

சீ:—உலகமே பாராட்டுகிறது.

பேசு:—நமஸ்தே! உட்காருங்கள்! இவர் போன்ற உத்தமர்களெல்லாம் நமக்கு உற்ற துணையாக இருப்பார்கள்.

(ஒருகுரல் "யார் இவர்? ஓடிப்போனவனின் ஒன்று விட்ட சகோதரன் போல இருக்கிறான்)

பேசு:—இனி இம்மாதிரி பேசக்கூடாது. நமது மாளிகையை இனி சண்டை சச்சரவுக்குள்ளாக்கக் கூடாது. இவர்,...

சீ:—மனிதன்! சர்வதேசத்தான்—மாளிகையின் மகிழ்ச்சியைக் கண்டு மனமாரப் பாராட்ட வந்தவன். மாசற்ற மனமுடையவன், காசூர் என்பது எமது தேசத்தின் பெயர்.

பேசு:—காசூர் கண்ணியருக்கு எமது வணக்கம்.

சீ:—மாளிகையில் மகிழ்ந்துள்ள உமக்கு எனது மகிழ்ச்சியுரை. எம்மாலான உதவியைச் செய்வேன். காசூரின் நோக்கம் மாசுதுடைத்து, எங்கும் மகிழ்ச்சி வளரச் செய்வதுதான். உங்கள் மாளிகை, பிரம்மாண்டமானது—ஆனால் கவர்ச்சியில்லை— கவர்ச்சிகரமானதாக்க முடியும்—பழுது பார்க்க வேண்டும்—பலவர்ணம் தீட்டவேண்டும்—சுற்றுச் சுவரைக் கட்டவேண்டும்......

பே:—ஆமாம், பூந்தோட்டம் அமைக்க வேண்டும்...

சீ:—பழத்தோட்டம் நல்லது.

பே:—பூவிலிருந்துதானே பழம்?......?

சீ:—பழம் தராத பூ உண்டு.

பே:—ஆமாம், ஆமாம்—நல்லவிதமாகத் தோட்டம் அமைக்க...

சீ:—தக்க திட்டம் வேண்டும்.

(ஒருகுரல், பணம் வேண்டுமே, இவ்வளவு பெரிய மாளிகையைத் திருத்த ஏராளமாக வேண்டும்)

பே:—(ஆர்வத்துடன்) பயம் வேண்டாம்! நமது மாளிகையிலே ஏராளமான பணம், புதைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடத்தைக் கண்டுபிடித்து, செல்வத்தை எடுத்து, மாளிகையைச் சீரும் சிறப்புமுள்ளதாக்குவோம்!

(பலர், சபாஷ், பலே! என்று களிப்புடன் கூவுகின்றனர்.)

சீ:—(கனைத்துக்கொண்டு) முடியும். செய்யலாம். ஆனால்—

பே:—செய்யமுடியாது என்ற பதமே எம்மிடம் கிடையாது. இந்த மாளிகையைக் கைப்பற்ற முனைந்தபோது காட்டிய மாவீரம் மங்கிவிடவில்லை...

சீ:—அந்த ஆர்வத்தையும் நம்பிக்கையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், புதைந்துள்ள பொருளைக் கண்டுபிடித்து, பிறகு, மாளிகையைத் திருத்துவது என்றால் காலம் அதிகமாகும். அதற்குள் கலனான பகுதி மேலும் கலனாகக்கூடும். காசூர் உதவியைப் பெற்றால், இப்போதே மாளிகையைப் பழுது பார்க்க லாம்.

(ஒரு குரல், காசூர் உதவி, வெள்ளையூர் வேலையாக முடிந்தால் என்ன செய்வது?)

சீ:—பழைய பயத்தை மறந்து, இந்தக்காரியத் தைத் துவக்கவேண்டும்.

(ஒருகுரல், அது எங்களுக்குத் தெரியும்)

சீ:—தெரியாமலென்ன! நீங்கள் மாவீரர்கள்! உங்கள் மூதாதையர் ஞானிகள்! இதோ, பேசுகிறாரே உங்கள் தலைவர், அவர் அஞ்சாநெஞ்சம் படைத்தவர், உங்கள் மாளிகையோ, பிரம்மாண்டமானது. ஆஹா! இதைமட்டும், திட்டமிட்டுக் கட்டிமுடித்தால், காண்போர் களிப்புக்கடலில் மூழ்குவர். காசூர், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவிசெய்வதை, ஓர் கைங்கர்யமாகக் கருதுகிறது. காசூருக்கு, வெள்ளை யூரார்போல, பிறர் மாளிகையில் புகுந்துகொண்டு, ஆதிக்கம் செலுத்தும் எண்ணமே கிடையாது......

பே:—அதுதான் சிலாக்கியமான கொள்கை. எந்த ஆட்சியும் சொந்த ஆட்சிக்கு ஈடாகாது...

சீ:—இதையே எங்கள் தலைவர் எழுபத்தி எட்டு தடவை சொல்லியிருக்கிறார். உங்களுடைய மாளிகையை, உங்கள் மாளிகையிலேயே எங்கெங்கோ புதைக்கப்பட்டுள்ள பொருளைக்கொண்டு, புதிதாக்குவது சிரமம், காலக்கேடு. நீங்கள் விரும்பினால், காசூர், பணம் தரும், பழுதுபார்த்து, அழகிய வேலைப்பாடுகள் செய்து முடித்து, அதிலே நீங்கள் குதூகலமாக இருப்பதைக் கண்குளிரக் கண்டுகளிக்கும் நோக்கந்தான் காசூருக்கு...

பே:—நேர்மையான நோக்கம்; நெஞ்சிலே, வஞ்சமின்றி.

சீ:—வஞ்சகமா! அது பஞ்சையர்களின் குணம், காசூர், நேசர்களின் கொஞ்சுதலைப்பெற, தன்னையே அர்ப்பணிக்குமளவு நல்ல நோக்கம் கொண்டது.

பே:—ஆ ஹா! மகிழ்ந்தேன்! பூரித்தேன்! இப்படிப்பட்ட உதவி கிடைத்ததற்காக இறைவனை வணங்குகிறேன்.

சீ:—நன்று! நான் சென்று வருகிறேன். காசூர் சென்று, மாசுமருவற்ற உமது மனத்தை எடுத்துக் கூறி, இந்த மாளிகை பழுதுபார்க்கும் மகத்தான கைங்கரியத்தை, தெய்வ காரியமாக மேற்கொள்ளும் படி வற்புறுத்திக் கூறுவேன்.

பே:—மெத்த சந்தோஷம். ஜெவிஜயயீபவ!

சீ:—சந்தேகம் வேண்டாம் எதற்கும், காசூருக்கு, உதவி கோரி, இங்கிருந்து யாரையாவது அனுப்பிவைத்தால்......

பே:—ஆகா! செய்வோம்! பாபாஜீ!

பாபா:—இதோ, கிளம்புகிறேன்.

(சீமான் விடைபெற்றுக்கொள்கிறார்)

காட்சி 3

இடம்:—காசூர்

உறுப்பினர்:—கோட்டீஸ்வரர்

ஒரு கோட்டீஸ்வரர், கடிதமொன்றைப் பிரித்துப் படித்துவிட்டு, புன்சிரிப்புடன், அதை மற்றவரிடம் தருகிறார். சுமார் அறுபதுபேர் கூடியிருக்கிறார்கள் அங்கு. ஒவ்வொருவராக கடிதத்தைப் படித்து, மகிழ்கிறார்கள்.

ஒரு கோடீ:—தூதர்...

இன். கோ:—சாமர்த்தியசாலி!

வேறு கோடீ:—அனுபவசாலி!

ஒரு கோ:—பக்குவமாகக் காரியத்தை முடித்திருக்கிறார்.

வேறு கோ:—பழைய மாளிகையைப் புதிதாக்கும் உதவி செய்வதென்றால், அவர்களுக்கு உச்சி குளிர்ந்துதானே போகும்.

ஒரு கோ:—நன்றாகக் குளிரட்டும்! பழைய மாளிகையைப் புதிதாக்கப் பணஉதவி செய்யும் போது மாளிகை அடமானமாக வைத்தாக வேண்டுமே! பிறகு, கடனைப் பைசல் செய்து, மீட்டுக் கொள்வதைப் பார்த்துக் கொள்வோம்.

வேறு கோ:—தவறு, உமது திட்டம். பண உதவி செய்யும்போதே அடமானப்பத்திரம் எழுதச் சொல்லக்கூடாது, விழிப்பும், பயமும் பிறந்துவிடும். பணம், ஏறினபிறகு, பத்திரம் தயாரிக்க வேண்டும்.

மற். கோ:—அதுதான் சரியான யோசனை, வரட்டுமே, போன ஆசாமி.

காட்சி 4

இடம்:—மாளிகை வாசல்

உறுப்பினர்:—பேசினோர், பிணியாள்.

பிணியாள்:—ஆமாம், என்னமோ, மாளிகையின் ரிப்பேருக்குக் கடன் வாங்கப்போவதாக—

பே:—எவன் கலக மூட்டினான்?

பி:—கலகமா! சேதி சொன்னான்.

பே:—சேதி, முழு உண்மையல்ல, பணம் வாங்கப் போகிறோம், ரிப்பேர் செலவுக்கு. ஆனால் அது கடன் அல்ல, உதவித்தொகை.

பி:—உதவித் தொகையா?

பே: உனக்குச் சூட்சுமம் புரியாது, போ

பி:—புரியத்தான் இல்லை. அன்னியர்கள் ஏதேனும் சாக்குக் கூறிக்கொண்டு உள்ளே நுழைவார்கள் —பிறகு தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் புகுத்துவார்கள், என்றெல்லாம், முன்பு...

பே:—சொன்னேன், ஆமாம், அது பழைய கதை. மறந்துவிடு.

பி:—மறக்க முடியவில்லையே! உதவித் தொகை தருவதாகக் காசூரான் சொல்கிறான், இப்போது. பிறகு, மாளிகை அவன்வசம் போய்விடுமோ என்று பயமாக இருக்கிறதே.

பே:—சுத்த பயந்தாங்கொள்ளி! போமய்யா, எனக்கு நேரமில்லை, உன்னிடம் வம்பளக்க.

மாளிகை — இந்தியா பேசுபவர் — காங்கிரஸ்கட்சி
சீமான் — கிரேடி, காசூர் — அமெரிக்கா,
பிணியாள்—ஏழை

நாடகத்தின் பொருள் இப்போது விளக்கமாகும் என்று நம்புகிறோம்.

இப்படி மனம்போன போக்கிலே, ஒரு நாடகம் தீட்டுவதா, என்று கோபிக்கத் தோன்றும், அன்பர்களுக்கு.

இந்திய விடுதலை விழாவிலிருந்து, அமெரிக்க நாட்டுத் தூதுவர், ஹென்றி கிரேடி இந்தியாவிடம் காட்டிவரும் 'அக்கறை' அனைவரும் அறிந்த விஷயம்; அதை ஆதாரமாகவைத்து இந்நாடகம் தீட்டப்பட்டது. போதாது என்கிறீர்களா? சரி! இதோ. மேலும் இரண்டு ஆதாரங்கள்.

கிரேடி பேசியிருக்கிறார், சின்னாட்களுக்கு முன்பு, "வெளிநாடுகளிருந்து, மூலதனம் உதவி பெறாமலே கூட நீங்கள் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள முடியும்—ஆனால் மூலதனம் ஏராளமாக ஏற்கனவே உள்ள நாடுகளின் உதவியைப் பெறாவிட்டால், உங்கள் நாட்டு அபிவிருத்தி, தாமதப்படும். தக்க நிபந்தனைகளுடனும், சரியான நிலைமையிலும், பலர் பணம் கடன் கொடுக்கத் தயாராக உள்ளனர் என்பதை, என் நாட்டு முதலாளிமார்கள் சார்பாக நான் கூறமுடியும். ஆனால், இந்த நாட்டிலேயோ, வேறு நாட்டிலேயோ சென்று, எங்களிடம் கடன் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று கெஞ்சமாட்டோம்.

அதற்கு ஒத்து ஊதும் முறையில் சாகல் சந்ஷா, எனும் வடநாட்டு வணிகத்தலைவர்—

"வெளிநாட்டுத் தொழிலரசர்கள், இங்கு பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சில வருஷங்களுக்குள் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று பயப்படுகிறார்கள், சந்தேகிக்கிறார்கள்—இந்திய சர்க்கார், உடனடியாக இந்த பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் போக்கவேண்டும்" என்று பேசினார். நாடகம், தவறு!

ஃ ஃ ஃ

படித்து முடித்த நண்பர், "அதுசரி! சுவையைக் கூட்டித் தந்திருக்கிறாய்; எதிர்பார்க்காததுமல்ல" என்றார்.

"கோபம் குறையாமலே இருக்கிறது, அதனால் தான் விளக்கம் தரும் கட்டுரையைப் படித்த பிறகும் சுமத்திய குற்றச்சாட்டை விடாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர். போகட்டும், கட்டுரையின் சுவை, கிடக்கட்டும், அந்தச் சுவை இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்த தன்மை இருக்கட்டும்; கட்டுரை எப்போது எழுதப்பட்டது என்பதைக் கவனியும்" என்றேன். நண்பர் கவனித்துப் பார்த்துவிட்டு, "அப்போதே எழுதியதா இது?" என்று கேட்டார். "ஆமாம் கட்டுரை, இப்போது, கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தொடர்பு காரணமாக எழுதப்பட்டது அல்ல; தேர் தலுக்காக எழுதப்பட்டதும் அல்ல; மனதிலே பட்டது; அதனால் எழுதப்பட்டது அமெரிக்காவின் பிடி இந்த அளவு அழுத்திக் கொண்டிருப்பதனால் ஏற்பட்ட வேதனையால் எழுதப்பட்டது அல்ல; அமெரிக்காவின் 'பிடி'விழ ஆரம்பித்தபோதே எதிர் காலம் இடர்மிக்கதாகிவிடுமே என்று தோன்றிற்று, அதனால் அவ்விதம் எழுதினேன்; கட்டுரை வெளி வந்தது 21—12—47ல்! இப்போதாவது புரிகிறதா, இது புதிய போக்குமல்ல. கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் தோழமையால் ஏற்பட்டதும் அல்ல என்பது?" என்று கேட்டேன். நண்பரின் கோபம் குறைந்தது; இலேசாகக் கவலை அவரைக் கப்பிக்கொண்டது.

தம்பி! அந்த நண்பரை நான் குறிப்பிட்டபோது 'காங்கிரஸ் நண்பர்' என்று கூறியிருக்கிறேன்; கவனித்தனையா? காரணத்தோடுதான் கூறினேன்; அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் அல்ல; காங்கிரசிலே இடம்பிடித்துக் கொண்டவருமல்ல; விடுதலைப்போர் நடத்திய காங்கிரசிடம் அவருக்கு ஒரு பக்தி—பற்று —பாசம்; அதனால் அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கிறார்.

காங்கிரஸ் கட்சியினர் என்பதற்கும் காங்கிரஸ் காரர் என்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது; ஆறும் நம்பர் வீட்டிலே குடி இருக்கிறேன் என்பதற்கும், என்னுடைய வீட்டு நம்பர் ஆறு என்பதற்கும் வித்தி யாசம் இல்லையா? அதுபோல! இவர் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்புக்குத்தான் பற்று காட்டுபவர்; காங்கிரஸ்கட்சி என்ற தேர்தல் சூதாட்ட இயந்திரத் துக்கு அல்ல. அதனால்தான் நான் விளக்கம் அளித்ததைக் கேட்டுக்கொள்ள அவருக்கு முடிந்தது. காங்கிரசில் இடம் பிடித்துக் கொண்டவராக இருந் தால், இப்படி என்னிடம் பேசவே சம்மதிக்கமாட் டாரே! என்ன தெரியும் அந்தப் பயலுக்கு என்றல்லவா கொக்கரிக்கத் துடித்திடுவார். இவர், காங்கிரசிலே இடம் பிடித்தவர் அல்ல; இவருடைய மனதிலே காங்கிரஸ் ஒரு இடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது!

காங்கிரசுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், காங்கிர சிடம் பற்றுகொள்வதற்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்காக ஓட்டுவேட்டை ஆடுவதற்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை உணராததன் விளைவாகவே, இந்த என் நண்பர் போன்றார், இன்றும் காங்கிரசிடம் 'பக்தி' காட்டி வருகின்றனர். இந்த 'பக்தியை' காங்கிரசில் இடம் பிடித்துக்கொண்டவர்கள் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கின்றனர்,

ஃ ஃ ஃ

ஆளைப் பார்க்காதே! அகிம்சா மூர்த்தியின் படத்தைப்பார்! "ஓட்டு" அவருக்கு! அதைத் தெரிந்துகொள்.

என்ன செய்வார்? என்ன சாதிப்பதற்காக இவர் போகிறார்? இவருடைய திட்டம் என்ன? திறமை எப்படிப்பட்டது? என்றெல்லாம் கேட்காதே! இவர், காங்கிரஸ் கட்சி—அவ்வளவுதான் நீ தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது—மற்றவை பற்றி எண்ணி மனதைக் குழம்பிக்கொள்ளாதே!!

இருவருக்குப் போடும் "ஓட்டு" இவருக்காக அல்ல—காங்கிரசுக்காக!—இவர், முன்பு "ஒருமாதிரி" ஆளாக இருந்தாரே-வட்டித்தொழிலால் கொழுத்த வராச்சே—அதிகாரிகளிடம் குயிலாகி, ஏழைகளிடம் குக்கலாகி, விடும் குணவானாயிற்றே!—என்றெல்லாம் யோசிக்காதே! இவர் இப்போது காங்கிரஸ் கட்சி— சாக்கடைத் தண்ணீரானாலும், கங்கையில் கலந்து விட்டால், 'பரிசுத்தமான புண்ணிய தீர்த்தம்' மறவாதே!

நெடுங்காலமாகக் காங்கிரசில் ஈடுபட்டு, நாட்டுக்கு உழைத்த பலருடைய கோரிக்கைகளைக் குப்பைத் தொட்டிக்குள் போட்டுவிட்டு, இவரு டைய பணபலத்தின் மீது ஏற்பட்ட பாசத்துக்குக், கட்டுப்பட்டு, காங்கிரஸ் கமிட்டி இவரைத் தேர்த லில் அபேட்சகராக நிறுத்திவைக்கிறதே, இது அனியாயமல்லவா, ' என்று பேசாதே! காங்கிரஸ் முத்திரையை இவர் 'தேசசேவை' டைரியைக் காட்டி அல்ல, தமது 'செக்புத்தகத்தை'க் காட்டிப் பெற்று ராமே, என்று பேசாதே!

எப்படிப்பட்டவரானால் உனக்கென்ன! என் னென்ன செய்து காங்கிரஸ் முத்திரையைப் பெற்றி ருந்தால்தான் உனக்கென்ன! ஏன் அவைகளைப்பற்றி யோசிக்கிறாய்! அவருக்கு எப்போது காங்கிரஸ் முத்திரை விழுந்துவிட்டதோ, அப்போதே அவர், 'உங்கள் ஓட்டுக்களை'ப் பெறும், யோக்யதைப் பெற்று விட்டார், என்பது பொருள்! இதிலே வாதத்துக்கு இடமில்லை!

தேர்தல் காலத்திலே, இதுபோலப் பேசிதான், 'வெற்றிப்' பெற்றனர். தேர்தலிலே வெற்றி பெறு வதன் மூலம், அந்தத் திருவாளர் என்ன நன்மையைச் செய்யப்போகிறார், அவருக்குள்ள ஆசாபாசங்கள், யாவை, திறமை அனுபவம் என்ன, என்பது பற்றிய நினைப்பே மக்கள் மனதிலே இருக்கமுடியாதபடி யான, பிரசாரம் நடைபெற்றது. இது ஒரு கட்சியின் மகத்தான வெற்றிக்கு உதவிற்று—ஆனால் அதே வெற்றி, பொதுமக்களின் நலனைக்கோரி அமைக்கப் பட்ட மக்களாட்சி முறைக்கு ஊறுசெய்தது. காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி மாலை அணிந்து—மக்க ளாட்சி முறைக்கு அதுவே மரண ஓலையாகவுமாகி விட்டது.

ஃ ஃ ஃ

சில 'தொகுதிகளில்' காங்கிரஸ் சார்பில் நிறுத் தப்பட்ட அபேட்சகர்களின் 'அறிவுச் சூன்யத்தைப் பற்றி, மக்கள் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டே, "ஓட்டு" அளித்தனர்—காரணம், அவர்கள், தாங்கள் தரும் 'ஓட்டு' அந்த ஆசாமிக்கு அல்ல, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு—என்று நம்பினர்—நம்பும்படிச் செய்யப் பட்டனர்.

'இது வெறும் "கைகாட்டி" தானேப்பா!'

"கல்லுப்பிள்ளையார் போல இருக்கும்-வாயைத் திறக்காது"

"திறவாமலிருந்தால் தானய்யா நல்லது! திறந்தால் தெரிந்துவிடும், இது வெறும், பாண்டம் என்பது"

"ஆமாம். ஆமாம்! புகையிலை விரித்தால் போச்சு! புண்ணியவான் பேசினால் போச்சு!

"உப்புச்சத்தியாகிரகத்தின்போது இந்த ஆசாமி காங்கிரசைக் கண்டபடி திட்டிக்கொண்டு இருந்தாரே......"

"இப்போது எப்படிக் காங்கிரசில் சேர்ந்தார் என்று கேட்கிறாயா? இது தெரியவில்லையா உனக்கு! காங்கிரசில் சேர்ந்தால்தான்." சட்டசபைக்கு போக முடியும் என்பதனால்தான்

"அதுசரி—இப்படிப்பட்ட ஆளை, ஏன் காங்கிரஸ் கட்சி சேர்த்துக் கொண்டது."

"ஊரிலே பெரிய ஆள்—பணக்காரன் என்பதனாலேதான்"

"பாவம்! பண்டரி, படாதபாடு பட்டுவந்தான் காங்கிரசுக்கு—அவனை நிற்க வைத்திருக்கலாம்"

"ஆமாம்! அவன்கூடக் கேட்டானாம்—கெஞ்சினானாம்!"

"கடைசியில், 'எதற்கும் உதவாததைப் பிடித்து நிற்கவைத்து விட்டார்கள்."

"இதுபோய் அங்கே என்ன செய்யும்!"

"செய்வதாவது, மண்ணாவது! தூக்கு கையை, என்றால் தூக்கும்! மற்ற நேரத்தில் தூங்கி விழும்!"

ஃ ஃ ஃ

பல தொகுதிகளில், பொதுமக்கள் இதுபோலப் பேசிக்கொண்டனர்-அபேட்சகர்களின் 'யோக்யதாம்சங்களை'ப் பற்றி 'ஓட்'மட்டும் போட்டனர்—ஆளுக்காக அல்ல, கட்சிக்காக இது கட்சிக்குள்ள சக்தியை. பிரசாரத்துக்குள்ள பலத்தை விளக்கிற்று—ஆனால் அதேபோது மக்களாட்சி முறையின் மாண்மையும் மாய்த்துவிட்டது. குன்றின்மீது மூலிகையும் உண்டு, முள்ளும் உண்டு! ஆனால் குறைமதியாளர் தவிர, மற்றையோர், குன்றின்மீது உள்ளதெல்லாம் மூலிகை என்று கொள்ளார் மூலிகை இது, முள் அது என்று பிரித்து எடுத்துப்பயன்படுத்துவர்! ஆனால் குன்றுக்கு, ஒரு 'மகிமை' கற்பித்து, அதன்மீது இருக்கும் 'எதை' எடுத்து உபயோகித்தாலும் 'புண்யம்' என்று கூறிவிட்டால், பெரும்பாலான மக்கள், மூலிகையா என்று ஆராயமாட்டார்கள், கிடைத்ததைக்கொண்டு களிப்படைவர். அதுபோல் ஆயிற்று, தேர்தல்! யாரும் 'வரமுடிந்தது' முலாம் பூசிக்கொண்டது!

ஃ ஃ ஃ

மக்கள் அளித்த 'ஓட்டு' தமக்கு அல்ல, தம்மைத் தழுவி உள்ள கட்சிக்கு—என்பது, அபேட்சகர்களுக்கும், ஒரு அசட்டுத் தைரியத்தைக் கொடுத்தது—யாரும் தம்மை ஏதும் கேட்கமுடியாது, என்ற தைரியத்தை! அவர்களில்பலர், வெளிப்படையாகவே "எனக்கா 'ஓட்டு' தந்தனர்—என்ன செய்தாய், ஏது செய்தாய், என்று என்னைக் கேட்க!-காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தந்தனர்!!" என்று பேசுக்கொண்டனர்.

தேர்தல் முடியும் வரையில் இந்தக்கருத்தை அடக்கத்துக்குப் பயன்படுத்தினர் பிறகு ஆர்ப்பரிப்புக்குப் பயன்படுத்தினர். "நான் சாமான்யன்—எனக்காக ஓட்டுக் கேட்கவில்லை—மகத்தான காங்கிரஸ் கட்சிக்காக கேட்கிறேன்" என்று அடக்கமாகப் பேசி 'ஓட்டு' பெற்றனர்—பிறகு, "என்னய்யா ஓயாமல் வந்து, என் பிராணனை வாங்குகிறாய்' ஓட்டு போட்டேன் ஓட்டு போட்டேன் என்று சொல்லிச் சொல்லி, பாத்தியத்தை கொண்டாடுகிறாய்! இதோ பார்! நீ, ஒன்றும் எனக்குப் போடவில்லை ஓட்டு! தெரிகிறதா? காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போட்டாய். ஆமாம். போய், உன் குறைகளைக் கட்சியிலே, சொல்லிக்கொள்—போக்கும்படி சொல்லு—இங்கே வந்து என் உயிரைவாங்காதே, போ" என்று கடுகடுப்புடனும் பேசலாயினர். மக்களாட்சி கேலிக்கூத்தாகப்பட்டது. பெரும்பாலான தொகுதிகளில், பொது மக்களுக்கு, 'ஓட்டு' பெற்றுக்கொண்டுபோய், வெல்வெட்டு மெத்தைமீது உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் 'உயர்ந்தவர்களின்' உருவம்கூடச் சரியாகத் தெரியாது! இப்படி பெட்டிக்குள் புகுந்துகொண்டு சட்டசபை சென்ற 'பெருமான்களின்' ஆட்சியிலே தான் நாடு இருக்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

கழைக்கூத்தாடி, நாம் நமது கழுத்து வலியெடுக்கும் விதமாகப் பார்க்கவேண்டிய அளவு உயரமுள்ள கம்பின்மீது ஏறிக்கொண்டு, ஆடிக்காட்டுகிறான்—கயிற்றின்மீது ஓடிக்காட்டிகிறான்—கத்திகொண்டு வயிற்றில் குத்திக்காட்டுகிறான். அதைக் காணும் நாம், கைகொட்டுகிறோம்—சபாஷ் கூறுகிறோம்—ஆச்சரியமடைகிறோம்—அவன் திறமையை மெச்சுகிறோம்; அதுகேட்டு அவன், "என் திறமையைக் கண்டீர்களல்லவா! இப்படிப்பட்ட என்னை ஏன் நீங்கள் உங்கள் ஊர்த்தலைவனாகக் கொள்ளக் கூடாது!" என்று கேட்க மாட்டான்—கேட்கத் துணிந்தால் கம்பின்மீது ஏறி வித்தைப்பல செய்தவன், தரையின்மீது நிற்கவும் முடியாதபடி, புத்தி கற்பிக்கும் வித்தையில் மக்கள் ஈடுபடுவர்! வைத்தியத்தில் நிபுணர் ஒருவர்—ஆனால் அதற்காக அவரிடம் நோயாளியைக் கொண்டு போய்க் காட்டுவார்களே யொழிய, இடிந்த பாலத்தைக்காட்டி, இதை எப்படிப் புதுப்பிப்பது என்று கேட்கமாட்டார்கள்! டார்கள்! நூலிலுள்ள சிக்குகளைச் சுலபத்திலே நீக்கும் நிபுணர் இவர், இப்படிப்பட்டவருக்கு, எதுதான் சாத்யமாகாது, எல்லாம் செய்யவல்லவர், என்று எண்ணமாட்டார்கள். போருக்குப் பயன்படும் 'வீரன்' சோறு செய்யப் பயன்பட்டே தீருவான், ஏனெனில் அவன் அவ்வளவு தீரமாகப் போராடியவன் என்று கருதமாட்டார்கள்—ஏமாளிகள் தவிர, ஒருதுறைக்குத் தேவையான பண்பும் பயிற்சியும் பெற்று நிபுணராகி விடுபவரைக் கொண்டு, எல்லாத் துறைகளிலும் பணிபுரியவைத்துப் பயன் காணலாம் என்று எண்ணுவது பேதமை. ஆலும் வேலும் பிளக்க உபயோகமாகும் கோடரி, வாழைக்குப் பயன்படுவதில்லை! பாறையைப் பிளக்கும் உளிக்கொண்டு, பச்சைக் காய்கறியை நறுக்க மாட்டார்கள்! ஒவ்வோர் துறைக்கும், ஒவ்வோர் செயலுக்கும் ஏற்ற, தேவையான கருவியும் வேறு வேறு! ஒன்று, மற்றெல்லாவற்றுக்கும் பயன்படும் என்று எண்ணுவது ஏமாளித்தனம். ஏகாதிபத்யத்தை எதிர்த்துப் போர்புரியும் பயிற்சியும் பக்குவமும் பெற்ற ஒருகட்சி, நாட்டை ஆளவும் பயன்பட்டே தீரும்—போரில் பெற்ற வெற்றிபோலவே, ஊராள்வதிலும் வெற்றி கிடைக்கும் என்று எண்ணுவது, 'தேசியமாக' கருதப்பட்டது! அதனாலேதான். யாரும் வரமுடிந்தது—ஏதும் செய்யாதிருக்கும் போக்கு வளர்ந்தது—மக்களாட்சி முறை கேலிக்கூத்தாயிற்று.

ஃ ஃ ஃ

பெரும்போர் முடிந்ததும் படைகலைக்கப்படுகிறது—சமயல் காரியம் முடிந்ததும், நம் வீட்டு அடுப்பு நெருப்பைக்கூடத்தானே அணைத்து விடுகிறோம்! அது போலவே ஏகாதிபத்ய எதிர்ப்புக்காகவெனத் திரட்டப்பட்ட 'படை'யை அந்தக் காரியத்துக்கு மட்டும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பிறகு கலைத்து விட்டிருக்கவேண்டும்—ஆனால், நடந்தது வேறு—விபரீதமானது—அந்தப்படை கலைக்கப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல மக்களின் வாழ்வு, அந்தப் படையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பது மட்டுமல்ல, அந்தப் படைக்கு என ஏற்பட்ட சின்னத்தைப் பொறித்துக்கொண்டு கிளம்பிய கழுகுகளை எல்லாம் கிளிகளெனக் கருதிக்கொண்டனர் மக்கள்—நயவஞ்சகர்கள் பலர், அந்தச் சின்னத்தைப் பொறித்துக்கொண்டு, நாடாளும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்! கிளிக்கென இருந்த பொந்துக்குள் கருநாகம் குடிபுகுந்த கதை போலாயிற்று! நல்லாட்சி முறை பற்றி அக்கறை அடியோடு அழியலாயிற்று. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள், கதர் உள்ளபோதே தேடிக்கொள் என்று இலாபவேட்டை ஆடக் கிளம்பிவிட்டனர்.

வாய்ப்பைப் பெற்ற இதிலே, யானையிடம் மாலையைக் கொடுத்து, அது யார் கழுத்தில் மாலையைப் போடுகிறதோ அவரை அரசனாகக்கொண்டு அந்த அரசனை ஆண்டவனுக்கு அடுத்தபடி என்று நம்பி அடக்க ஒடுக்கமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற விதமான அரசியல் தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களும் உள்ளனர், அமெரிக்க நாட்டு அரசியல் முறையைத் திருத்தி ஆஸ்திரேலிய நாட்டு ஆட்சி முறையில் ஒரு பகுதியைப் புகுத்தி, சோவியத் முறையைச் சிறிதளவு கலந்து, பிரிட்டிஷ் பிடிவாதத்தையும் பிரன்ச்சு பசப்பையும் சம எடையாகக் கலந்து புகுத்தி, அதே போது "இந்தியப்பண்பாட்டை" இழந்துவிடாதபடியும் பார்த்துக்கொள்ளும் விதமான அரசியல் தத்துவத்தை நாடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி அமைப்புகள் ஒழியவேண்டும் என்று கூறுபவர்களும் இருக்கிறார்கள், ஒழியக்கூடாது மேலும் அதிகமான அதிகாரம் அளித்து அமைக்கவேண்டும் என்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அரிசியைத் தீட்டிச் சாப்பிடவேண்டும் என்பார் உண்டு! தீட்டுவது தீது என்பாரும் உண்டு, ஆலைகள் வேண்டாம் என்பார் உளர்! விவாகவிடுதலை என்ற பேச்சே நாசகாலத்தால் ஏற்படும் விபரீத புத்தியின் விளைவு என்று பேசுவர் உண்டு! தசரதனைக் காட்டி, 'ஏகதாரம்' என்ற கட்டுப்பாடு கூடாது என்று வாதிடும் பேர்வழிகள் உண்டு, அவர் மகன் ராமன் மீது ஆணையிட்டு 'ஏகதாரம்' எனும் முறைதான் சட்டமாக வேண்டும் என்று கூறுவோர் உண்டு! ஜான்சிராணியை சாட்சிக்கு அழைக்கும் வீரர்களும், சாவித்திரியைச் சாட்சிக்கு அழைக்கும் பக்தர்களும் பதுமை விரும்பிகளும் பழமைக் கொள்கையினரும், சகல வகையினரும் கொண்டதாகிவிட்டது, காங்கிரஸ் கட்சி. ஆகவே, அதன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாடு, என்ன உருவம் பெறும், என்று எவ்வளவு பெரிய நிபுணராலும் கணிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அவர்கள் எல்லோருமே, கதருடையினர், காங்கிரஸ் கட்சியினர். எனவே ஒவ்வொருவரும் தமது நினைப்பே சரி, என்று கருதுகிறார்—அந்த நினைப்பின்படி நாடு ஆளப்பட்டால்தான் நன்மை கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறார். அந்த முறைதான் காங்கிரசின் உண்மையான திட்டம் என்று கருதுகிறார். இது, மக்களை மருளச் செய்யும் முறை—வாழவைக்கும் முறையல்ல! என்பதுபோல, எல்லோரும் ஒரே கட்சியின் பெயரைக் கூறிக்கொண்டு சென்றவர்களே தவிர, அவர்களில், பலவகையினர் உண்டு—அவரவர்களின் திறமைக்கு ஏற்றபடி பலனையும் தேடிக்கொள்கிறார்கள்.

கலெக்டரையும் கன்ட்ரோல் ஆபீசரையும், மிரட்ட, கதர் பயன்படுகிறது, போதாதா இது என்று எண்ணிப் பூரிக்கும் 'புண்யவான்கள்' மிகுந்துவிட்டனர். மந்திரிகளை மடியில் வைத்திருக்கிறேன்...கவர்னரைக் கைக்குள் வைத்திருக்கிறேன்-பக்தவச்சலம், என்னைப்பார்க்காவிட்டால் தூங்க மாட்டார் அவ்வளவு பிரியம் என்னிடம், என்று அதுபோன்ற பலவகைப் பேச்சுப் பேசி, மிரட்ட, மயக்க, பயிற்சி பெறும் அளவுக்கு, பிரச்னைகளை விவாதிக்க திட்டங்களைத் தீட்ட, மசோதாக்கள் தயாரிக்க, பயிற்சி பெற்றனரா, என்று யோசித்தால் நேர்மையுள்ள எந்தக் காங்கிரஸ்காரரும் வெட்கமும் துக்கமுமடைய வேண்டியதுதான். பண்பற்றவர், பயிற்சியற்றவர்; பொறுப்பை மறந்தோர், பொது மக்களைக் காணாதார், அக்கறையற்றவர், ஆள் விழுங்கி, இச்சகம் பேசுவோர், உருமாறிகள், என்று இவ்விதமாக ஏழு பட்டியலே தயாரிக்கலாம், ஆளவந்தோம் என்று கூறிக்கொண்டவர்களை. இது மக்களாட்சி முறையல்ல—கட்சிப் பற்று காரணமாக இந்த நிலையை வளரவிடுகிறார்கள்.

ஃ ஃ ஃ

காங்கிரஸ் கட்சி எவ்விதமான முறையிலே மாறிவிட்டது என்பதையும், எத்தகைய போக்கினர்களெல்லாம் அதிலே இருந்து வருகின்றனர் என்பதையும், எப்படிப்பட்ட சுயநலக்காரரெல்லாம், இடம் பிடித்துக்கொண்டு, இலாபவேட்டை ஆடுகின்றனர் என்பதையும் உணர்ந்து, மனம் வெதும்பி, காங்கிரசை விட்டு வெளியேறிவிட்டவர் பலர்; என் நண்பரும் அதுபோல ஆகவேண்டியவர்; அவர் மட்டுமா! வேறு பலரும் உளர்.

ஆகவேதான் தம்பி! அவர்கள் நம்மிடம் கோபம் கொண்டாலும் வெறுப்பைக் காட்டினாலும், நாம் பொறுமையை இழந்திடாமல், நமது பொறுப்பு பெரிது என்பதனை உணர்ந்து அவர்களின் மனதிலேயும் நமது கருத்துகள் பதிந்திட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் அதற்குத் தேவைப்படும் பக்குவத்துடனும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதனை நான் வலியுறுத்தியபடி இருக்கிறேன்,

கேட்டால் கேள்; விட்டால் விடு!

என்ற போக்கிலே நம்முடைய பேச்சு இருந்திடவே கூடாது. நாம் கூறுவதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருப்பதைக் காணும்போது

நமது பிரசார முறை மேலும் நேர்த்தியானதாக வேண்டும்

என்ற எண்ணம் தோன்ற வேண்டுமே தவிர, எரிச்சல் எழக்கூடாது.

எடுபிடி ஆகியாகிலும் இனிப்புப் பெற்றிட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் ஒட்டிக்கொண்டவைகளை அல்ல நான் குறிப்பிடுவது; ஒரு காலத்தில் காங்கிரஸ் நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடிய அமைப்பாயிற்றே என்பதனை எண்ணி எண்ணி நெஞ்சு நெகிழ்ந்திடும் நல்லோர்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

> வேடிக்கை என்பதா வேதனை தருவது என்பதா பாரேன். தம்பி! 1947ல் சுயராஜ்யம் கிடைத்ததே அதனை 'துக்கதினம்' என்று அறிவித்த பெரியார் இன்று காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மிகவும் வேண்டியவர் ஆகஸ்ட்டு 15, துக்கதினம் அல்ல; விடுதலை நாள்! விழாநாள்! என்று, (எதிலும் பெரியாரிடமிருந்து மாறுபடாமலிருந்து வந்த) தெரிவித்து அவருடைய கோபத்துக்கு ஆளான நான் காங்கிரசாரால் கடுமையாகக் கண்டிக்கப்படும் நிலையிலே இருந்து வருகிறேன்.

விடுதலைப்போர் நடாத்திய காங்கிரசிடம் எனக்கும் உனக்கும் தம்பி! மதிப்பு இருக்கிறது; இருப்பதுதான் முறை! ஆனால் விடுதலைப்போர் நடாத்திய காங்கிரசிலே—போர் முடிந்து அறுவடை ஆரம்பமான பிறகு இடம் பிடித்துக்கொண்டுள்ளவர்கள் செய்திடும் செயலை எப்படி நாம் போற்றமுடியும், பாராட்ட முடியும்?

> காங்கிரஸ் விடுதலைப்போர் நடாத்தி நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுத்ததற்காக மதித்திட போற்றிட, மனமற்றவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியை நடத்த ஆரம்பித்தபிறகு மதித்திட, போற்றிட முன்வந்திடின், என்ன பொருள்? உள்ளன்பு என்று அதனைக் கூறமுடியும். ஆசையோ அச்சமோ அதற்குக் காரணமாக இருக்கமுடியுமே தவிர பாசம்—பற்று—என்று கூறமுடியும். பேதையும் கூறிடானே!

காங்கிரசில் இடம் பிடித்துக்கொண்டவர்களின் இயல்புக்குத் தக்கபடி, அந்தக் கட்சியும் அதனால் நடத்தப்படும் ஆட்சியும் இன்று இயல்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டுவிட்டது.

> அந்த இயல்புகளைத்தான் நாம் வெறுக்கிறோம் கண்டிக்கிறோம்.

தம்பி! சர்க்கரைப் பொங்கலிலே முந்திரிப்பருப்பு போடுவது முறை, தேவை; ஆனால் சர்க்கரைப் பொங்கலிலே இலுப்பக்கொட்டைகளைப் போட்டிடின், எவர் விரும்புவர்? என்ன ஆகும் அந்த இனிப்புப் பண்டம்? முக்கனிச் சாற்றினிலே ஒருபிடி தெருப் புழுதியைக் கலந்திடின், பருகிட எவர் இசைவர்?

இன்றையக் காங்கிரசின் இந்த நிலையினை உணர்ந்ததால்தான், பலர், அந்தக் கட்சியைவிட்டு வெளியே சென்றுவிட்டனர்; பலர் இருக்கின்றனர் ஒப்புக்கு; கட்சியில் இடம் பிடித்துக்கொண்டவர்கள் செய்திடும் பாதகங்களுக்கு உடந்தையாக இருந்து தீரவேண்டி நேரிட்டுவிட்டதே என்ற வேதனையைச் சுமந்து கொண்டு.

இன்றையக் காங்கிரஸ், எவருக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதைக் கண்டதாலேதான், பொது மக்கள் இன்று கழகத்தை ஆதரிக்கின்றனர்.

இன்றையக் காங்கிரசிடம் சுவைமிக்க பலன் எதிர்பார்த்து இளித்துக்கிடப்போரே அதிகம் உளர், பற்றுவைத்துள்ளவர் அதிகம் இல்லை என்பதை உணர்ந்தால்தான், மக்களுக்கு மனமயக்கம் தரத்தக்கது எதையாகிலும் சொல்லித் தீரவேண்டிய நிலைமைக்குக் காங்கிரஸ் 'சூத்திரதாரிகள்' வந்துள்ளனர்.

அத்தகைய மனமயக்கத்தை ஊட்டவே, 'சோஷியலிசம்' பேசுகின்றனர்.

ஃ ஃ ஃ

நெற்றியிலேதிருநீறு! கழுத்திலே உருத்திராட்ச மாலை! கட்கத்தில், எதையோ பட்டுத் துணியால் போர்த்து வைத்திருக்கிறார்! சிவக்கோலத்துடன் விளங்கும் அவரை மன்னர் அன்புடனும், பக்தியுடனும் வரவேற்கிறார். கட்கத்தில், ஏதோ சிவாகம ஏடு இருக்கிறது; அடியார், நமக்கு அதனைக்காட்டி, நாதனின் நற்பாதத்துக்கு வழிகாட்டப்போகிறார். நமக்கு இது ஓர் நன்னாள்! நல்லாசான், நன்மைத் தேடி வந்துள்ளார், என்று எண்ணிய மன்னன், வருக! வருக! சிவக்கோலப் பெரியீரே வருக! என்னை வாழ்விக்க வந்துள்ள பெம்மானே வருக என்றுகூறி வரவேற்கிறார்—வந்தவர் குறுநகை புரிகிறார்—வணங்கியவர், அது அவருடைய அருள்நெறியின் விளக்கம் என்று எண்ணுகிறார்; வந்தவர், கட்கத்திலிருந்த மூட்டையை அவிழ்க்கிறார்—கூரிய வாள், மின்னுகிறது—மன்னனின் மார்பில் பாய்கிறது—அவர் சாய்கிறார்—சதிகாரன் களிக்கிறான்—வேடம் பலித்தது—வெற்றி கிடைத்தது. வீரவேந்தனைக் களத்திலே வீழ்த்துவது முடியாத காரியமாக இருந்தது—இதோ முடித்துவிட்டேன் காரியத்தை, மன்னனின் கருத்தை மயக்க ஒரு சிறு கபட நாடகமாடிக் காரியத்தைச் சாதித்துவிட்டேன் என்று களிக்கிறான்.

இரு மன்னர்கள், போரிட்டனர்-அதிலொருவன் போரில் புலி—மற்றவன் குணத்தால் நரி. புலிஎனப் போரிடும் மன்னன், சிவனடியார்களைக் கண்டால் போதும், அவர்கள் சென்னியைச் சிரமீதுகொள்ளவும் தயங்காக் குணமுடையவன், இது தெரிந்த முத்தநாதன் என்ற நரிக்குணத்தான், நன்றாகக் குழைத்து நீறு பூசிக்கொண்டான், உத்திராட்சத் தாவடங்கள் அணிந்து கொண்டான், கூரிய கட்கத்தைப் பட்டுத் துண்டுகொண்டு மறைத்தெடுத்துக் கொண்டான், வீரவேந்தனைத் தனியாகக்கண்டு சிலபேச அனுமதி கோரினான்; வேடத்தைக் கண்ட வேந்தன் ஏமாந்தான்—மெய்ப்பொருள் உணர்த்த வந்தேன் என்றான் வேடதாரி—தன்யனானேன் என்றான் சூதறியா மன்னன்—உயிரை இழந்தான்.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் கதை, என்று கூறுவர், இதனைப் பெரிய புராணத்தில்—வேடத்தைக்கண்டு ஏமாறலாகாது என்ற அறிவுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதனை—சிவபக்தியின் மேன்மைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவே, பயன்படுத்துகின்றனர். கதைகளைப் பக்தர்கள், எங்ஙனம் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக்கூற அல்ல, இதனை நாம் இங்கு தீட்டுவது. சைவத்தின்மீது அளவுகடந்த பற்றுக்கொண்டவரை 'சிவவேடம்' பூண்டு ஏய்த்து, மாய்த்த, அந்தப் பெரியபுராணத்தின் மறுபதிப்பென, இப்போது நமது நாட்களிலே, அரசியல் துறையிலே நடைபெறும், உரிமைப் படுகொலைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடவே இதனைக் கூறினோம்.

நெற்றியிலே நீறு, எனவே நேர்மையிலே நாட்டமிருக்கவேண்டும்—கழுத்திலே சிவச்சின்னம், ஆகவே அதை அணிந்திருப்பவரின் உள்ளம் தூய்மையானதாக இருந்தே தீரவேண்டும்—கட்கத்திலே ஏதோ இருக்கிறது, சிவக்கோலத்தவரிடம், சிவாகம ஏடுதான் இருக்கும்—என்ற முடிவுக்கு, பக்தியின் காரணமாக வந்து உயிரை இழந்த மன்னன்போல, வேடத்தைக்கண்டு ஏமாந்து, உரிமையை இழந்துவிடும், பரிதாபத்துக்குரிய மக்கள் அரசியல் துறையிலே அநேகர் உள்ளனர்.

பெய்ப்பொருள் உரைக்க வந்துள்ளார், என்று எண்ணி வேந்தன் உயிரிழந்தது போலவே அரசியலில், வேடத்தைக்கண்டு மயங்கி, அந்த வேடதாரிகள், நற்பொருள்தர வந்திருக்கிறார்கள் என்று நம்பிக்கைக் கொண்டு, பிறகு தமது உரிமையை நாசம் செய்து கொள்ளும் மக்கள், இதுபோது உள்ளனர்.

யாருக்கும், ஏதேனும் ஓர் பொருளின்மீதோ,

பற்று மிகுதியாக இருப்பின், அவர்களை, எத்தர்கள் ஏய்க்க எண்ணும்போது, எதன்மீது அவர்களுக்குப் பிரியம் அதிகமோ, அதேபோல் கோலம் பூண்டு வந்தே, ஏய்ப்பர்—ஏய்த்திருக்கின்றனர்—ஏய்த்துவருகின்றனர்—ஏமாளிகள் உள்ளவரையில் இத்தகைய எத்தர்கள் இருக்கத்தான் செய்வர். பற்று இருக்கத்தான் வேண்டும் ஏதேனும் ஓர் கொள்கையினிடம்—மரக்கட்டைகளாக இருத்தலல்ல மாந்தர்க்கழகு—ஆயினும், பற்று, நமக்குப் பகுத்தறிவையும் பாழாக்கும் மூடுபனியாகும்படியாக மாறிவிட, அனுமதிக்கலாகாது.

ஃ ஃ ஃ

இந்த மூடுபனியை ஓட்டித்தான் தம்பி! நாம் அறிவொளியைத் தந்திடவேண்டும்.

நெற்றியிலே உள்ள நீறு சரி; கழுத்திலே உருத்திராட்ச மாலை, சரி; மகிழ்ச்சி, மதித்திடுவோம்; ஆனால் கட்கத்தில் மூட்டையில் உள்ளது என்ன? என்று மட்டும் மன்னன் கேட்டிருந்திருப்பின், படுகொலை நேரிட்டிருக்காதே! அது போலவேதான் தம்பி! ஜனநாயகமா? மகிழ்ச்சி! வரவேற்கிறோம்! சோஷியலிசமா? மிக்க மகிழ்ச்சி! வரவேற்கிறோம்! ஆனால் இவர் யார்? அதோ அவர் யார்? இவருடைய நிலை என்ன, விலை என்ன, வேலை என்ன? அதோ அவருடைய இயல்பு என்ன. இருப்பு எவ்வளவு? இவர் போன்றோர் உள்ள இடத்திலா சோஷியலிசம் வளரும், மலரும்? என்று கேட்டிடத் தெளிவும் துணிவும் வேண்டும்! இல்லையேல், உரிமை படுகொலை செய்யப்பட்டுவிடும்!

விதை தூவினால் மட்டுமே, பயிர்! ஆனால் எங்கே தூவினால்? பாறைமீது தூவிய விதை, பறவைகளுக்கு! பயிர் ஆகிடாது!

நெல்லும் பதரும், ஒரே வடிவம்! நெல்லென்று எண்ணிக்கொண்டு பதரினை விதையாகத் தூவிடின், நிலம் தரமாக இருந்திடினும் முளை கிளம்பிடுமோ!!

பாறை மீது தூவிய விதைபோலவே இன்று காமராஜர் பேசிடும் ஜனநாயக சோஷியலிசம் உளது. இதனை உணருவதற்கு அதிகமான முயற்சியும் தேவையில்லை. அவருடைய உலாவின்போது உடன் இருப்போரைக் கண்டாலே போதும்.

உடன் இருப்போர் ஊர்க் குடிகெடுப்
போர் என்று மக்கள் அறிவர்! உடனிருப்
போர், பிறர் உழைப்பின் பலனை உண்டு
கொழுப்போர்; இதனை ஊரறியும்.

ஆனால் அந்த உத்தமர்களை, வைத்துக்கொண்டு சோஷியலிசம் பேசுகிறார், பெரியவர்! அவர்களும், ஆமாம்! சோஷியலிசத்தைத்தான் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்!!—என்கிறார்கள்.

இந்தியாவுடன் நட்பு வேண்டும் என்று
தான் சீனா கேட்கிறது!! எல்லையைக்
கொத்திக் கொண்டே!!

இங்குள்ள முதலாளிமார்களும், ஏழையின் வாழ்வை வதைத்துக் கொண்டே, சோஷியலிச கீதம் பாடுகிறார்கள். மெய்ப்பொருள் நாயனார் கதை போலவே இருக்கிறது அவர்கள் ஏழை எளியோரிடம் காட்டிடும் சோஷியலிசக் கோலம்!!

காமராஜர், வேண்டுமென்றே கபட நாடகமாடி ஏழை எளியோர்களை ஏய்க்கிறார் என்று நான் கூறவில்லை, தம்பி எத்தனை அரசியல் கருத்து வேற்றுமை இருந்திடினும் அவர்மீது பழி சுமத்திடும் அளவுக்குத் தாழ்ந்து போகவும், தரக்குறைவு கொள்ளவும் நான் தயாராக இல்லை.

அவர் நரியைப் பரியாக்கிக் காட்ட முயலுகிறார்; முதலாளிகளை சோஷியலிஸ்டுகள் ஆக்கிக்காட்டுகிறார்.

தென்பாண்டி மண்டலத்துக் காமராஜருக்கு நரி பரியான கதை தெரிந்திருக்க வேண்டும்!

திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள், குதிரை வாங்கக் கொடுத்த பணத்தை கோயிலுக்காகச் செலவிட்டு மன்னனின் சீற்றத்துக்கு ஆளாகி மருண்டு கிடந்த 'பக்தனை'க் காத்திட, நரி பரியாகும் திருவிளையாடலை நடாத்திக் காட்டினார் என்பர் புராணம் படிப்போர்.

குதிரை வாணிபனாக வடிவம்கொண்டு, காட்டினில் கிடந்த நரிகளைப் பரிகளாக்கி, மன்னனிடம் தந்து, அவன் மகிழ்ச்சிகொண்டு, அந்தக் குதிரைகளைக் கொட்டிலில் கட்டிவைத்திட, இரவு பரியாக மாறிக் கிடந்த நரிகள் பழையபடி நரிகளாகி, ஊளையிட்டுப் பாய்ந்து, ஏற்கெனவே ஆங்கு, இருந்த பரிகளைக் கடித்துக் குதறிவிட்டுக் காடுநோக்கி ஓடிவிட்டன என்பர்.

கண்ணுதற் பெருங்கடவுளாலேயே, நரியைப் பரிபோல் வடிவம் கொண்டிட மட்டுமே செய்திட முடிந்தது.

நரிகள் பரிகளாகிவிடவில்லை; நாதன் நடத்திய திருவிளையாடலின் போதேகூட!

ஆனால் காமராஜர், கனதனவான்களை. கள்ளச் சந்தையினரை, கொள்ளை இலாபமடித்திடுவோரை, சோஷியலிஸ்டுகள் ஆக்கிட முடியும் என்கிறார்; நம்பச் சொல்கிறார்!!

ஆண்டவனே முயன்றாலும் நரி, பரியாகிவிடாது என்பதனைத் திருவிளையாடல்பற்றிய திருக்காதையே காட்டுகிறது—காமராஜரின் திருவிளையாடலிலா நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்?

மக்களுக்கு நம்பிக்கை எழாது; நிச்சயமாக; ஆனால் ஒரு மயக்கம் ஏற்படும் அல்லவா? அதுபோதும் ஓட்டுகளைத் தட்டிப்பறித்திட என்று அவர் திட்டமிடுகிறார்.

அந்த மயக்கத்தைப் போக்கிடும் தொண்டினில் நாம் நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். தன் திட்டத்தைத் தகர்க்கிறார்களே என்பதாலே அவருக்கு நம்மீது ஆத்திரம்! விநாடிக்கு விநாடி அந்த ஆத்திரம் வளருகிறது; பொங்குகிறது.

காமராஜர் தயவால் ஒரு புதிய வேட்டை கிடைக்க இருக்கிறதே, அதனை இந்தப் 'பாவிகள்' கெடுத்துத் தொலைக்கிறார்களே என்பதை எண்ணிடும்போது முதலாளிமார்களுக்கு நம்மீது கோபம்—கொதிப்பு!

இந்த இரண்டு எதிர்ப்புகளையும் தாங்கிக் கொண்டுதான் நாம் பணியாற்ற வேண்டி இருக்கிறது, நமது பணி பெரிது! பொறுப்பு அதனைவிடப் பெரிது! எதிர்ப்பு, பலவகையின, மிகப் பெரிய அளவினதுமாகும்!

“அப்படியா அண்ணா!” என்று ஆயாசக் குரலிலே கூறிடமாட்டாய், 'அதனால் என்ன அண்ணா' நான்தான் அந்தப் பணிக்கு என்னை ஒப்படைத்துவிட்டேனே! அஞ்சாதே அண்ணா! அறம் வெல்லும்!! என்று உறுதியுடன் பேசிடுவாய் என்பதை உணர்ந்தே தம்பி! உன்னை அழைக்கிறேன். வேறு யாரை நான் அழைப்பேன்!

அண்ணன்,

அண்ணாதுரை

23-10-66

குறுநாவல்:

மறு வாழ்வு!

இளங்கீரன்

வெட்டுப்பட்ட காலை நீட்டிக்கொண்டு இரு கைகளையும் ஒரு காலையும் தரையில் ஊன்றி அவள் மெதுவாக எழுந்தாள். இரத்தம் அதிகமாகப் பெருக்கெடுத்திருந்ததனுல் அவள் மிகவும் சோர்ந்து இருந்தாள். அவளால் சரியாக நடக்க முடியவில்லை; தள்ளாடினுள்.

சிறிதுதூரம் நடந்து சென்று திரும்பிப் பார்த்தார் முத்து. அவள் நடக்க இயலாமல் மன்ருடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் அருகில் சென்று, "நீ இங்கேயே இருக்கிறுயா? நான் குகைக்குச் சென்று மருந்து எடுத்து வருகிறேன்!" என்று கேட்டார்.

"சாமி! இந்தக் காட்டிலே என்னைத் தனியா விட்டுட்டுப் போயிடாதீங்க! எனக்கு மயக்கம் வரும் போல இருக்குது."—அவள் கெஞ்சினுள்.

அவளை விட்டுச் செல்ல முடியாமலும் அழைத்துச் செல்ல முடியாமலும் அவர் தத்தளித்தார். ஒருவாறு தன்னைச் சமாளித்துக்கொண்டு பக்கத்தில் கிடந்த விறகுத் தடியொன்றை எடுத்து அவளிடம் கொடுத்தார். ஆவலோடு அதை வாங்கிக்கொண்ட அவள், "சாமி! வேகமா நடக்க முடியலே!" என்ருள்.

"இப்போது அப்படித்தான் இருக்கும். மருந்திட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். மெதுவாக நடந்து வா." என்று அவளுக்கு ஆறுதல் சொன்னுர்.

பெரும் பாறைகளையும் மரம், செடி கொடிகளையும் கடந்து அவர்கள் குகையை அடைந்தார்கள்.

வெளியிலுள்ள பாறையில் அவள் உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவர் உள்ளே சென்ருர்.

நடந்து நடந்து கால் அசைந்ததால் புண்ணில் சிறிது இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டிருந்தது. அதைத் தனது இடது கைப் பெருவிரலால் துடைத்துவிட்டுக் கொண்டே அவள் குகையை உற்று நோக்கினுள். உள்ளே இருண்டு கிடந்தது.

சிறிதுநேரத்தில் ஒரு குடுவையுடன் வெளியில் வந்தார் முத்து. அவள் பக்கத்தில் வந்து குடுவையிலிருந்த மருந்தைக் குச்சியால் எடுத்து "இந்தா! இதைப் போட்டுக் கொள்" என்று அவளிடம் கொடுத்தார்.

மைபோல் அரைக்கப்பட்டிருந்த அந்த மருந்தைப் பயபக்தியுடன் வாங்கிக்கொண்ட அவள், புண்ணில் இட்டாள். அது நன்ருகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டது. தனது கந்தல் சேலையைக் கிழித்து அதன்மேல் சுற்றிக் கட்டினுள். அது அவளுக்கு இதமாக இருந்தது. நன்றியுணர்ச்சியோடு தலையை நிமிர்ந்து அவரைப் பார்த்தாள்.

"இதோ! இதில் இன்னும் இரண்டு வேளைக்கு மருந்திருக்கிறது. வீட்டிற்குப் போனதும் போட்டுக் கொள்" என்று இரண்டு சிறிய இலைப் பொட்டலத்தை அவர், அவளிடம் கொடுத்தார். மருந்தைக் கையில் வாங்கிய அவள் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தாள். நேரம் 'கருகருவென மயங்கிக்கொண்டு வந்தது. அவர் முகத்தை அவள் உற்றுப் பார்த்தாள்.

"நேரம் இருட்டிவிட்டதே! வீட்டிற்குப் போய் விடுவாயா?"—அவர் கேட்டார்.

"சாமி! கண்ணுக்குள்ளே இருட்டு விழுந்துடுத்து. இந்த நொண்டிக்காலோட தட்டுத் தடுமாறி காட்டு வழியா நான் எப்படிப் போய்ச் சேரப் போறேனே?" — பயத்தோடு அவள் பதில் சொன்னுள்.

"உன்னேடு வேறு யாரும் வரவில்லையா?"

"சாமி! அவங்க காலையிலேயே வந்துட்டுப் போயிட்டாங்க. எனக்கு வீட்டிலே வேலை இருந்தது. அதனுல் நேரங் கழித்து நான் மட்டுந்தான் வந்தேன்."

நின்ற இடத்திலேயே நின்று சிறிது நேரம் தீவிரமாகச் சிந்தித்த பின்னர் அவர் ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவரைப்போல் "சரி! ஆபத்துக்குப் பாவம் இல்லை. நீ இன்றிரவு இங்கேயே தங்கிவிட்டுக் காலையில் போ." என்ருர்.

கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு கிடைத்துவிட்டதுபோல் அவள் ஆச்சரியத்தால் வாய் பிளந்து நின்ருள்.

"வெளியில் நிற்கவேண்டாம். உள்ளே வா"—அவர் அவளை அழைத்தார்.

இருவரும் குகைக்குள்ளே சென்ருர்கள்.

4

செயற்கையாகவே செய்து வைத்ததுபோல் இயற்கையாகவே ஏற்பட்ட பாறை அந்தக் குகையை இரு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பகுதி—அதாவது உட்பகுதி அவரது பூசையறையும் படுக்கையறையுமாகும். மறு பகுதி, வெளிப் பகுதி, பக்தர்கள் வந்தால் அங்கிருந்துதான் ஆசிர்வாதம் பெறுவார்கள். தெள்ளிய வெண்மணல் அங்கு தெளிக்கப் பட்டிருந்தது.

இரவுப் பூசையை முடித்துவிட்டு முத்து வெளியில் வந்தபோது அந்தப் பெண் மணற்பரப்பில் ஒரு ஓரமாக உட்கார்ந்து இமைகொட்டாமல் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அகல் விளக்கின் ஒளியில் அவள் முகம் தீர்க்கமாகத் தெரிந்தது.

"இன்றிரவு நீ இங்கேயே தங்கிவிட்டுக் காலையில் போ" என்று அவளிடம் சொன்னபோது முத்துவின் மனதில் எவ்வித சலனமும் எழவில்லை. குகையினுள்ளே எரியும் அகல்விளக்கைப்போல் அமைதியாக இருந்தது. ஆனுல் இருள் கவிந்த தனிமைச் சூழ்நிலையில் ஒரு பெண்ணை எதிரே வைத்துப்

வாழ்க்கைக்கு ஒரு பாடம்!

எறும்புகளும் நமக்கு அறிவு புகட்டுகின்றன!

சேமிப்புப் பழக்கமே எதிர்காலத்திற்கு ஆக்கம் தரும்.

சிறு சேமிப்புத் தரும் சிறப்பான திட்டங்களில் இரண்டு, தொடர்வைப்புத் தொகை திட்டமும் (ரெகரிங் டெபாசிட் திட்டமும்), வளரும் மாதச் சேமிப்புத் திட்டமும் ஆகும்.

	மாதம் செலுத்தும் தொகை	5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைப்பது
ரெகரிங் டிபாசிட் ...	ரூ. 5	ரூ. 355
	ரூ. 10	ரூ. 710
வளரும் மாதச் சேமிப்பு ...	ரூ. 5	ரூ. 337.50
	ரூ. 10	ரூ. 675.00

தற்போது, 1-7-72 முதல் இந்த இரு திட்டங்களுக்கும் புதிய சலுகை வழங்குகிறது, சிறு சேமிப்பு நிறுவனம். இந்தத் தேதிக்குப் பின்னர் இந்தத் திட்டங்களின் கீழ், கணக்குத் துவக்குபவர்கள் எதிர்பாராதவிதமாக மரணமடைய நேரிட்டால் 5 ஆண்டு இறுதியில் கிடைக்க வேண்டிய தொகை முழுவதும் உடனடியாக அவர்களது வாரிசுக்குக் கிடைக்கும்.

இந்த ஈட்டுறுதிச் சலுகையை வேறு எந்தச் சேமிப்புத் திட்டமும் அளிப்பதில்லை.

இன்றே ஒரு சிறு சேமிப்புக் கணக்கு துவங்குங்கள்.

சிறு சேமிப்புத் துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

பார்த்தபோது அவர் மனம் சூறைக் காற்றில் பட்ட விளக்கைப்போல் துடித்தது. ஆசை என்றோ அச்சம் என்றோ சொல்ல முடியாத—இனம் புரியாத ஒரு உணர்வில் அவர் இருந்தார். அவரது பதினைந் தாண்டு கால துறவற வாழ்வில் இப்படியொரு இக்கட்டான நிலையை அவர் சந்தித்ததே இல்லை.

"அருவியை அடுத்த செண்பகாதேவியம்மன் கோயிலில் கொண்டு அவளை விட்டு விடலாமா? அங்குள்ள பூசாரியும் கடைகண்ணி வைத்திருப்பவர்களும் இரவுக்கு முன்பே கீழே இறங்கி இருப்பார்களே! அங்குள்ள மண்டபத்தில் தங்கவைத்து விடலாமென்றாலோ அங்கும் தனிமையில்தானே இருக்க வேண்டும். அவள் இருப்பாளா?

"அவள் எப்படியும் போகிறாள். நான் தனிமையில் இருந்து தியானம் செய்துவரும் இந்தக் குகையில் பெண்கள் தங்கக்கூடாது. 'நீ கோயிலில் போய் படுத்துக்கொள்' என்று அவளை அழைத்துப் போய் விட்டுவிட வேண்டியதுதான்.

'இத்தனை யாண்டு காலம் நான் கடைப்பிடித்து வந்த கட்டுப்பாடு—மனஉறுதி எல்லாம் ஒரு நொடியில் நிலைகுலைந்து போய்விடுமோ? வீணைத் தொல்லையை இழுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொண்டோமே!"

அவர் எப்படி யெல்லாமோ — என்னவெல்லாமோ எண்ணி மனதைக் குழப்பிக் கொண்டார்.

காற்றின் தாக்குதல் எதுவும் இல்லாமல் குகையின் உள்மாடத்தில் இருந்து அமைதியாக எரிந்த அகல் விளக்கைப் பார்த்தவர் எங்கும் திரும்பாமல் அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். 'திடீர் திடீர்' என்று பற்பல எண்ணங்கள் வந்து இதயத்தைத் தாக்க அவர் மெதுவாக அவள் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தார்.

"என்ன சாமி! அப்பிடிப் பார்க்கறிங்க?" — மெல்லச் சிரித்துக்கொண்டே அவள் கேட்டாள்,

அந்தச் சிரிப்பிலே மெய்மறந்த அவர் ஒருவாறு தன்னிலைக்கு வந்து "ஒன்றுமில்லை; அடைப்புத் திறப்பு இல்லாத இக்குகையில் நீ தனிமையில் இருந்து எப்படி இந்த இரவைக் கழிக்கப் போகிறாயோ என்று எண்ணிப் பார்த்தேன்" என்றார்.

"ஏஞ்சாமி! நீங்க இங்கே இருக்கமாட்டீங்களா?—வெடுக்கென்று கேட்டாள் அவள். குணத்தில் அவள் சற்றுத் துடுக்குத்தான் போலும்.

"இங்கேதான் இருப்பேன். அதோ அந்தப் பாறைக்கு அப்பால் உள்ளே தெரிகிறதே அந்த இருண்ட பகுதியில்தான் நான் படுப்பேன்."

"அப்புறம் என்ன? நீங்க இங்கே இருக்கிறபோது எனக்கேது பயம்? நான் இங்கேயே படுத்துக்குவேன்."

(வளரும்)

தொடர் கதை :

மெல்லிய காதல்

புலவர் தி. நா. அறிவுஒளி

"நம் நாட்டில் இன்னம் அந்தக் காலப்பழம் போக்கு மாறவே இல்லையே! திருமணம் ஒரு காலத்தில் தனிப்பட்ட இருவரின் செய்தியாக இருந்தது. பிறகு குடும்பத்தார் நிகழ்ச்சியாக மாறியது. பிறகு இனத்தின் விழாவாக ஆகியது. இன்று அது நாட்டின் நோயாக விளைந்துவிட்டது! திருமணம் இன்று பெறுகின்ற முதன்மை தவறான மனப்பான்மையால் உண்டானது. திருமணமே செய்து கொள்ளாமல்கூட ஒரு பெண்ணும் ஓர் ஆணும் அழகாக வாழமுடியும் அம்மா."

"அப்பா உன்னோடு நான் சொற்போர் செய்ய வரவில்லை. வீண்பேச்சு நமக்கேன்? அரசி வாங்கி வா. அதுபோதும்."

"அம்மா, செல்வ நிலையில் வளர்ச்சி காணுமல் செலவை வளர்த்துக்கொள்வது பெரிய துன்பம் உண்டாக்கும் அம்மா."

"அப்பா அறம், நல்ல நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பேச்செடுக்கும் போதே மறுத்துப் பேசாதே. பெண் வீட்டினரே இங்குவந்து இதுபற்றிப் பேசிவிட்டுப் போனுர்கள். புகழேந்தி அப்பாவுக்கு உடல் நலமில் லாமலிருந்ததே; அப்போது அதியமான் வந்தார். தன் பெண்ணைக் குறித்துச் சொன்னுர். பிறகு அவர் கள் இன்று மாலை வருவதாக ஆள் வழியாகச் சொல்லிவிட்டிருக்கின்றனர்.

"அம்மா, திருமணம் திடீரென நடக்கக் கூடாது. பெண் என்னைப் பார்த்து இசைந்தபின் நடத்தவேண்டும். எனக்கும் விருப்பமிருக்க வேண்டும்."

"ஆமாம். எல்லாருக்கும் விருப்பமிருந்தால் தான் நடக்கும்!"

"அதுதான் கேட்டேன்."

"உனக்கு விருப்பமில்லா விட்டால் இதைச் செய்ய நானே விரும்பமாட்டேனப்பா."

செயலகத்திற்குப் புறப்பட்டான். கபிலனும் ஆட்டனத்தியும் பாடப் புத்தகங்களை ஏந்திப் பள்ளிக்குச் சென்றனர்.

தமிழ்க்கொடி வீட்டைப் பெருக்கி முடித்தாள். அடுப்பு நெருப்பைத் தூண்டி எரியவிட்டு உலை வைத்தாள்.

அவள் எண்ணம் எங்கெங்கோ பறந்து திரிந்தது.

வறுமைப் பிடியிலே சிக்கிச் சீரழிந்த குடும்பம் அது. துன்பத்தைச் சுவைத்துச் சுவைத்துத் துன்பத் தின் துடிப்பே வாழ்வாகக் கண்டவள் அவள்.

கொடிய வறுமையும், துன்பங்களுங்கூட அக் குடும்பத்தின் ஒழுக்கத்தையும் பண்பாட்டையும் சிதைக்க முடிந்ததில்லை.

வரும் விருந்தினருக்கு என்ன சிற்றுண்டி செய்யலாம் எனஎண்ணியபடி அரிசி களைந்து உலையி விட்டாள். பிறகு, பொன்னுங்கண்ணிக் கீரையை ஆயலானுள்.

அறச்செல்வனின் தந்தை எல்லப்பர் வீட்டினுள் வந்தார்.

முதுமையின் முத்திரைபடிந்த முகத்தில் நரை யின் ஆட்சி நிறைந்திருந்தது. சட்டையை அவிழ்த் துக் கொடியில் போட்டார்; கை கால் கழுவி வந்தார். மார்பு எலும்புகள் தெள்ளத் தெளிவாகத் தோன்றின. ஒடுங்கிய வயிறு பசியின் கொடுமை யைப் பறைசாற்றியது.

தமிழ்க்கொடி அவர் குடிக்க நீர் கொடுத்தாள். உள்ளே சென்று தமிழகத் தேசிய உணவைக்—கேழ்வரகுக் கூழைக்—கரைத்து எடுத்துக்கொண்டு, சில வெங்காயத் துண்டுகளோடு வந்தாள்.

பெரிய குவளையில் கூழை ஊற்றினுள். எல்லப்பர் வெங்காயத் துண்டுடன் கூழை வயிருரப் பருகினுர்.

புத்தார்வமும் புத்தெழுச்சியும் அவரிடம் புலப்பட்டது.

"அப்பாடா!" என்றுர்.

"அறம், என்ன சொன்னுன்?"

"நீங்கள் அவனிடம் அதியமான் குடும்பத்தார் வருவதைச் சொல்லவில்லையா? நான் எல்லாவற்றை யும் சொன்னேன். வழக்கம் போல மறுத்தான். பிறகு, பேசாமல் போனுன்.

"நம்மைவிடச் செல்வவளமுள்ள குடும்பம். பெண் நம் வீட்டுச் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டு வாழவேண்டும்.

அப்படியமைத்தால் நல்லது. உம்...?"

"இன்றிருப்பதைப்போலவா என்றும் இருப் போம்? நாளை நல்ல வாழ்வு மலராதா?"

"நல்லகாலம் வரும் என்ற நம்பிக்கையால்தான் உலக உயிர்களே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன தமிழ்க்கொடி."

எல்லப்பர் கை, வாய் கழுவி வந்து, கயிற்றுக் கட்டிலில் தலையணை வைத்துப் படுத்தார்.

"பையனிடம் சொல்ல மறந்து விட்டேன். திருக் கண்ணமுது, வடைசுடுவதற்கு வேண்டிய பொருள் கள் வாங்கிவர வேண்டும். அப்புறம் ஒருநடை போய்வந்து விடுங்கள்!"

"உம்"

கண்களைமூடி ஏதோ கனவில் எல்லப்பர் ஆழ்ந் தார். தமிழ்க்கொடி சமையலறைக்குள் நுழைந்தாள்.

45

பழைய மணிப்பொறி நான்கரை மணியென ஒரு முறை ஒலித்து அறிவித்தது.

அறச்செல்வன் வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் கயிற் றுக் கட்டிலில் அதியமான் அமர்ந்திருந்தார்.

பொற்றெடியார் அடுக்களையில் தமிழ்க்கொடி யாரோடு அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

(வளரும்)

நமக்கும் நல்லது! நாட்டுக்கும் நல்லது!

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் வருவாய் இரட்டிப்பாகிட தமிழக மாநிலத் திட்டக் குழுவின் திட்டங்கள்

சமதர்ம சமுதாய அமைப்புக்கு வழிவகுக்கும்
நிலச் சீர்திருத்தம்!
வழித் தடங்கள் நாட்டுடமை!
ஏழை எளிய மக்களுக்கு
இலவச வீட்டுமனை! நிலப் பட்டா!
பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு
உதவிகள்! சலுகைகள்!
பிச்சைக்காரருக்கு மறுவாழ்வு!
குடிசைமாற்று வாரியம்!
கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம்!

இப்படி நமது அரசு ஆற்றிடும் பணிகளால்
புதிய வாழ்வு மலர்ந்திட
நாம் செய்ய வேண்டிய கைமாறுதான்

குடும்பநலத் திட்டம்

பெருகிடும் மக்கள் தொகையே
இன்றைய பெரும் பிரச்சினை!
எனவே
திட்டமிட்ட குடும்பம் :—
நமக்கும் நல்லது! நாட்டுக்கும் நல்லது!

அடுத்த குழந்தை இப்போது வேண்டாம்!
இரண்டுக்குப் பிறகு எப்போதும் வேண்டாம்!

குடும்ப நலத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

ஆசிரியர் வெளியிடுபவர் சி. என். ஏ. இளங்கோவன் அவர்களால், காஞ்சிபுரம்-3,
86, திருக்கச்சிநம்பித் தெரு, அல்லி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது